

Reč je o reči, o njenoj uvek objašnjavanoj i uvek neobja-
šnjenoj moći da nam za trenutak otškrine vrata jednog sveta
čudne lepote i reda, a da nas zatim, skoro u isto vreme, ponovo
vrati u život koji prividno teče dalje svojim haotičnim tokom.

Reč je o reči, o njenoj uvek objašnjavanoj i uvek neobja-
šnjenoj moći da nam za trenutak otškrine vrata jednog sveta
čudne lepote i reda, a da nas zatim, skoro u isto vreme, ponovo
vrati u život koji prividno teče dalje svojim haotičnim tokom.

Mar

Reč je o reči, o njenoj uvek objašnjavanoj i uvek neobja-
šnjenoj moći da nam za trenutak otškrine vrata jednog sveta
čudne lepote i reda, a da nas zatim, skoro u isto vreme, ponovo
vrati u život koji prividno teče dalje svojim haotičnim tokom.

A. U. Per je o per.

Reč je o reči, o njenoj uvek objašnjavanoj i uvek neobja-
šnjenoj moći da nam za trenutak otškrine vrata jednog sveta
čudne lepote i reda, a da nas zatim, skoro u isto vreme, ponovo
vrati u život koji prividno teče dalje svojim haotičnim tokom.

Reč je o reči, o njenoj uvek objašnjavanoj i uvek neobja-
šnjenoj moći da nam za trenutak otškrine vrata jednog sveta
čudne lepote i reda, a da nas zatim, skoro u isto vreme, ponovo
vrati u život koji prividno teče dalje svojim haotičnim tokom.

Reč je o reči, o njenoj uvek objašnjavanoj i uvek neobjašnjenoj moći da nam za trenutak otškrine vrata jednog sveta čuđne lepote i reda, a da nas zatim, skoro u isto vreme, ponovo vrati u život koji prividno teče dalje svojim haotičnim tokom. U tom trenutku, kao u grozomornom kovitlanju koje ima ukus zmijogrozda usnama i liči na ujed u krvi, sakupljaju se sve stvari i sve isčezavaju.

Pesnik je u pesmi kao u ledenoj pećini, kao u nepreglednoj šumi gde mesto drveća leže ogromne, razbacane iskamenjene reči. On je taj koji treba da ih spase smrti, da ih probudi iz skamenjenog sna, da oživi šumu kako bi drveće počelo da hoda.

Često on to uspeva, a možda još češće stoji u njoj, u toj šumi, zbunjen i bespomoćan, uzalud pozivajući da mu priteknu u očaju ranija pesnička iskustva. Uzalud, jer je svaka pesma jedno posebno otkriće, jedno posebno pesničko saznanje koje se ne da ponoviti ako je već jednom dokućeno.

I tako iz pesme u pesmu. Tek što se jedanm krug zatvorio novi treba otvoriti. I uvek jedno isto prokleta pitanje: kako?

Aco Šopov